

2010. december 20. - **Parragh László: Véget kell vetni a jövedelmek kiáramlásának**

Újra kell tárgyalni a privatizációs szerződéseket, s vissza kell szerezni a kilencvenes években elkótyavetyélt állami monopóliumokat. A szabályozórendszer átalakításával újra kell alakítani a jövedelmi viszonyokat, hogy javuljon a hazai kis- és középvállalkozások (kkv-k), s minden Magyarországon működő cég versenyképessége, növekedhessen a belső piac – mondta lapunknak Parragh László, a Magyar Kereskedelmi és Iparkamara elnöke.

- Az utóbbi időben nemegyszer a szemére hányták, hogy mostanában gyanúsán egyetért a kormánnyal pedig korábban más volt a véleménye. Van alapja a vélekedésnek?

- Véleményem hitelességének alapja, ahogy négy-öt évvel ezelőtt is, most is azt mondom, amit a magyar vállalkozóktól hallok. Nyilván azért vádolnak politikai állásfoglalással, mert ettől a pillanattól fogva már nem kell a kritika tartalmával vitatkozni. Amikor például Gyurcsány Ferencsel vitatkoztam 2006-ban, akkor a következőket állítottam: nem lesz euró 2010-ben, ezzel szemben tíz százalék fölött lesz a hiány, a konvergenciaprogram nem közelíteni, hanem távolítani fog az unió gazdasági színvonalától, illetve arra hívtam fel a figyelmet, hogy az uniós pályázati pénzeknek csak a töredékét fordítjuk gazdaságfejlesztésre. Az idő engem igazolt.

- Miért tart most itt az ország?

- Alapvetően az előző húsz év döntő részében jellemző ultraliberális gazdaságpolitika miatt alakult ki a jelenlegi helyzet. Az utóbbi hat év pedig ezeket a folyamatokat extrém módon felerősítette. A privatizáció során számos állami monopóliumból magánmonopólium lett, s az így kialakult erőfölényt kihasználva jelentős mennyiségű pénzt szivattyúznak ki az országból. Ezért nem lehet kárhoztatni a befektetőket, hiszen céljuk a profitszerzés. A hibásak mi vagyunk, mert olyan szabályozórendszert

alakítottunk ki, amely ezt megengedte, megengedi. Már a kezdetek

kezdetén nagy hibát követtünk el, amikor a külföldi tőkét alacsony munkabérrel igyekeztük az országba csalni, s ezzel lemondunk a belső piac fejlesztéséről, hiszen nem volt vásárlóerő, amely fogyasztott volna. Többek között ezért maradt szinte kizárólag exportvezérelt a magyar gazdaság. A séma egyszerű volt; gyere, fektess be Magyarországon, adok hozzá adókedvezményt, közvetlen támogatást, olcsó, de mégis képzett munkaerőt, megépítem a neked szükséges infrastruktúrát. Mindezzel rontottuk a magyar cégek versenyképességét. Akkor arról még nem is beszéltem, hogy eszünkbe sem jutott a multikat kiszolgáló teljes ellátási lánc kiépítése. Az uniós csatlakozásnál is nagyon sok mindent elrontottunk. A csatlakozási tárgyalásokkor úgy éreztem, az akkori kormánytagok jegyzetömböt vittek magukkal, s szolgaian följegyezték az unió kívánságait. Ugyanez volt jellemző a Nemzetközi Valutaalappal folytatott tárgyalásokon is.

-A tőkeszivattyúról már sokszor és sokan beszéltek, de nem nagyon láttunk konkrét számokat.

- Pedig számok vannak bőven. Ha csak a makroadatokat nézzük, akkor is igen látványos, egyúttal rémisztő folyamatok figyelhetők meg. Számításaink szerint csak az elmúlt tíz évben 11483 milliárd forint hagyta el az országot extraprofit formájában, vagyis csaknem annyi, mint a 2000. évi teljes GDP. A Központi Statisztikai Hivatal adatai szerint évente a nemzeti jövedelem (GNI) hét százalékkal alacsonyabb, mint a bruttó hazai termék (GDP), vagyis az országban termelt jövedelem hét százaléka elhagyja az országot. Felméréseink szerint a Magyarországon működő külföldi tulajdonú bankok a 2002 Utáni hat évben befektetett tőkéjük 155 százalékát rakták zsebre haszonként. Ugyanez az adat a kereskedelmi láncoknál 80, az energetika

területén 107 százalék. S ebben még nincs benne az az összeg, amely úgy hagyta el az országot, hogy például az anyavállalattól származó banki, energetikai vagy kereskedelmi terméket jelentős felárral adták át a magyarországi leánynak, s ezen keresztül adózatlanul vitték ki az országból a haszon egy részét.

- Mit várnak a kormánytól? Milyen intézkedések szükségesek ahhoz, hogy a létező versenyhátrány eltűnjön, vagy legalább jelentősen csökkenjen, s növekedhessen a magyar gazdaság?

- Akárcsak az ország korábbi vezetőinek, a mostani kormánynak is elmondtuk, szerintünk mi segíthetne a kilábalásban. S bár a kormánynak meglehetősen kicsi a mozgástere, a szükséges intézkedések egy részét már megtette. Felismerte, hogy a megszorítások nem jelentenek megoldást, s oda nyúlt, ahol jelentős pluszjövedelmek keletkeztek: különadókat vezetett be. Ez persze nem jelent hosszú távú megoldást, de lélegzethez juthatott az ország, amíg olyan szabályozórendszert dolgoz ki, amely képes; lesz megállítani az országból adózatlanul kiáramló milliárdokat. S itt én nem a külföldi tőke ellen beszélek, mert arra szükség van, hiszen Magyarországnak érdeke, hogy minél több befektető érkezzon. Olyanok, akik termelési kultúrát, exportkapacitást, kutatás-fejlesztést hoznak ide. Amikor azonban a befektetés kapcsán jövedelemszivattyú jelenik meg, az káros az országnak. Ha a kormánynak sikerül a privatizációs szerződések újratárgyalásával, felülvizsgálatával visszaszerezni vagy legalább visszaszorítani ezeket a monopóliumokat, azzal jelentősen javítana nem csupán a hazai kkv-k, de az országban működő összes vállalkozás versenyképességén is.

- Van esély a privatizációs szerződések újratárgyalására?

- A kérdés nem kerülhető meg. Mindenesetre érdemes elgondolkodni a dolgon, s ha minimális esély van az újratárgyalásra, bele kell vágni, mert hatalmas összegekről van szó. Tiltakozás persze lesz, hiszen már a különadók miatt is nagy volt a felzúdulás. Az érdekeikben sértett cégek nagy tőke-, illetve lobbierőjű multinacionális vállalkozások, amelyeket anyaországuk támogatni fog. A szabályozórendszert viszont mindenképpen át kell alakítani, s átstrukturálni a jövedelmi viszonyokat, hogy nőjön a hazai vállalkozások versenyképessége. Hangsúlyozom, nem a különadók mellett, hanem az országból kiáramló hatalmas összegek ellen emelem fel a hangomat.

- Mivel lehetne stabil és hosszú távú növekedési pályára állítani a magyar gazdaságot?

- A rendszert kell átalakítani annak minden elemével együtt. Ezt csak fokozatosan lehet megtenni. Mert az állam vállalkozóbarát adórendszerrel, korrupció- és bürokráciamentes közigazgatással, megfelelő üzleti infrastruktúrával, alacsonyan tartott alapkamattal, a monopóliumok felszámolásával, jól megszervezett oktatással tudja a vállalkozásokat segíteni. A kormány már megtette az első lépéseket ezen az úton, de még sok lépésre van szükség, amelyek eredményeként jelentős változások következhetnek be. A szakképzésről már megállapodtunk. A kormány bevonja a kamarát a szakképzés irányításába, s a mi feladatunk lesz a tananyag kialakítása, a vizsgaanyag összeállítása, a vizsgabizottság elnökének kijelölése. A vállalatoknál töltött idő nagyságrenddel lesz nagyobb, s így szakmájukban jártas fiatalok hagyják majd el az iskolákat. **Hajdú Péter**